

ఆహారస్నేచ్ఛపై జరిగిన దాడులు మాత్రమే కావు; ప్రజలు ఎలా జీవించాలో, ఎలా తినాలో, ఎలా తమ గుర్తింపులను వ్యక్తికరించాలో అనే వాటిని అదుపు చేసి, వాటిని స్థిరీకరించే విశాల ప్రయత్నంలో ఇవి భాగం.

ఈ ప్రచారాలు ఇలా వుండగా, అత్యధిక భారతీయులు మాంసాహారులు అనేది వాస్తవం. జనాభాలో గణనీయ భాగం ప్రత్యేకించి బెంగాల్, కేరళ, అస్సామ్, ఈశాస్వ ప్రాంత రాష్ట్రాలు మొదలుగు ప్రాంతాలలో ఎక్కువగా మాంసాహారం పైనే ఆధారపడతారని జనాభా లెక్కలు, సర్వ నివేదికల సమాచారం తెలువుతోంది. కేవలం రాజస్థాన్, గుజరాత్, పంజాబ్ వంటి కొన్ని రాష్ట్రాలలో శాఖాహారం తీసుకునే వారి సంఖ్య అధికంగా వుండగా, దేశంలో ఇతర భాగమంతా ప్రధానంగా మాంసాహారం భోజనాన్నే తీసుకునేవాయగా వున్నారు. హిందువులందరికీ శాఖాహారమే స్థిరమైనదిగా ప్రకటించే కథనాల కనుగుణంగా జనాభాపరమైన ఈ వాస్తవాలను చూడనిరాకరిస్తున్నారు. హరిద్వార్, వారణాసి,

అయోధ్య మొదలైన నగరాలలో మాంసం, చేపల అమృకాలను నిషేధించే వైపుగా, మరికొన్ని రాష్ట్రాలలో మధ్యాహ్న భోజనం నుండి కోడిగుడ్లను తొలగించే వైపుగా, చట్టాలు చేయటానికి ఆయు రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలను సుఫుషించాలను సిద్ధాంతం నెట్లీంది. ఇలాంటి చట్టాలు స్వేచ్ఛగా జీవించే హక్కును స్వస్థంగా ఉల్లంఘించటంతో పాటు, తమకు కావలసిన ఆహారాన్ని ఎంచుకునే ప్రజల స్వేచ్ఛను రాజకీయ, మతపరమైన వివాదంగా మరల్చటం కూడా. మాంసాహారానికి వ్యతిరేక పోరాటం, మనం ఏమితినాలో, ఎలా జీవించాలో, ఎవరిలాగా ఉండాలి అనేవానితో సహారోజువారి జీవితంలోని ప్రతి అంశాన్ని అదుపుజేసే విశాల ఎజెండాలో భాగమని గమనించాలి. ఈ ప్రచారాన్ని ప్రతిఫుటించకపోతే, మన సాంస్కృతిక భిన్నత్వాన్ని అది ప్రమాదంలో పదేయటమేగాక, మన రాజ్యంగబ్దహక్కులను సైతం తుడిచిపెట్టి, స్వేచ్ఛ స్వాతంత్యాలు, భిన్నత్వాల స్థానంలో అనహనం, అదుపుచేయటం వచ్చి కూర్చునే సమాజానికి దగ్గరగా మనలను నెడుతుంది.

(2025 మే 'క్లాస్ ప్రగత్తి' నుండి అనువాదం)

*****